

00741394

ПРЕГЛЕД
догађаја и става, са оцјеном постигнутог степена
извршења

Према резултатима пописа становништва из 1991. године у општини Брчко живјело је 87.332 становника, од чега 18.133 (20,8%) Срба, 22.163 (25,4%) Хрвата, 38.771 (44,4%) Муслимана и 9,4% Југословена и осталих. Од овог броја на подручју града уписано је 41.346 становника од чега 8.254 Срба (20%), 2.869 (6,9%) Хрвата, и 23.889 (55,8%) Муслимана.

Прије почетка рата у општини је политички већ створена атмосфера о неминовности подјеле и разграничења између три народа, те формиране комисије које су водиле преговоре о подјели општине. Треба напоменути да су на подјелу општине пристајале српске и хрватска страна, а мусиманска је била против тога држава се става да је сва БиХ недјељива. С обзиром на ову чињеницу, као и на цјелокупне ставе у Б и Х, атмосфера и у Брчком је стално добијала набој нарочите имајући у виду да је последњи мјесец уочи рата само мост на Сави у Брчком био проходан. Самим тим према Брчком су се слијевале колоне људи које су се и пребацивале у Хрватску а у обрнутом смјеру су се враћали углавном мушкирци са пртљагом што није подлијегало никаквој контроли јер постава у постојећој Станици јавне безбиједности у којој су на кључним мјестима били Хрвати и Мусимани (са Стјепаном Филиповићем као начелником) није дозвољавала контроле према Хрватској, док су те контроле биле усмјерене према српским селима у правцу Бијељине.

Сагледавајући укупан развој догађаја и уочавајући одређене слабости, команда гарнизона је у једном дужем периоду извршила дислоцирање артиљеријског наоружања из града у околнна српска села, а уочи самог почетка рата исељен је и магацин наоружања и муниције из Крепшића.

00741395

Cargo 3-57

International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia	Tribunal Pénal International pour l'ex-Yougoslavie
I declare under penalty of perjury that I have carefully compared this copy with the original original with this copy and verify that this copy is a true and accurate reproduction of the original.	
Signature:	Date: 12.2.98

00741396

- 2 -

Извршена је мобилизација српског становништва у значајном степену у селима док је одзив у самом граду био незадовољавајући вјероватно највише захваљујући чињеници да је број Срба у граду био релативно мали у односу на остале, што је код њих стварало неповољан психолошки осјећај, губитак сигурности и пад морала.

У таквој атмосфери појавила се као најнеопходнија потреба за свакодневним састанцима, подизањем морала код становништва, објашњавањем озбиљности политичке ситуације са сталним упозоравањем и наглашавањем степена угрожености српског народа на подручју општине. Ту улогу је на себе преuzeо руководство Српске демократске странке и неформалне групе интелектуалаца (главном ван страначки), од којих се почетком априла формирао кризни штаб.

У оваквом контексту, 29.04.1992. године заказана је Скупштина Српске општине Брчко на којој је дата анализа и одјене постигнутог стања и изабрано Ратно предсједништво на које су пренијета сва овлаштења Скупштине, док се не створе мирнодопски услови живота.

Треба напоменути да је руководство својим вријеме било свјесно чињенице стратешке важности Брчанске општине што је пренесено на становништво и предочавано руководству Српске републике Босне и Херцеговине, а то се прије свега односило на слиједеће:

- да је Брчко незаobilазно подручје и једина могућност пробијања коридора према Босанској крајини, а самим тиме и повезивање разбацих енклава Српске Посавине у једну цјелину.,

- да је неповољан однос становништва у Брчком (нарочито досељавање 16 хиљада Сандаклија) вјештачки прављен у дужем периоду и организован са тајним разбацивањем српских села у различите општине Посавине са циљем да брани свуда представљају мањинско становништво иако су одувијек заузимали и посједовали највећи дио територије;,

- да је Посавина најбогатији и најпитомији дио БиХ и да се не смје препустити другима;

- да је Брчко град са изграђеном инфраструктуром(два моста на ријеци Сави, жељезнички, друмски), највећа ријечна лука у БиХ, са врло развијеном привредом и великим робним резервама.

00741397

Cargo 3-57

Bo Donnell

12.2.78

00741398

- 3 -

Све ово су биле одреднице које су наметале обавезу српском народу брчанске општине која је била далеко изнад локалних циљева, али и могућности релативно малог броја Срба у односу на остале.

У раним јутарњим часовима (4,50) 30.4.1992. године минирани су мостови на ријеци Сави и тиме су фактички и почела ратна дејства у општини Брчко.

Припадници "Зелених беретки" су поставили блокаде на граничним подручјима српског дијела града, те тиме пресекли главну комуникацију према Јончарима односно Босанском Шамцу и Модричи, као и локалне комуникације око Брчког, изузев комуникацију српских насеља према Бијељини и Лопарима.

Припадници српских снага су 02.05.1992. године пошли у акцију пробијања барикаде и заузели све нужније објекте у ~~кујини~~ центру града, до ријеке Брке.

У вези "српских снага" нужно је напоменути слиједеће:

- приликом мобилизације српског народа претходних мјесеци је извршена подјела наоружања уз евидентију с тим што у тренутку почивања ратних операција нису биле јасно формиране борбене формације. То и није био једноставан проблем пошто је попуњеност јединица варирала с обзиром на конфузију ~~насталу~~ одласком појединих официра ЈНА (или очекивањем одласка) у Србију и Црну Гору, нередовним одзивом војних обvezника, као и чињеницом да су се све те активности морале илегално обављати.

Политика српског руководства (ратног предсједништва општине) је била таква да се сви војни обвезници ставе одмах под команду брчanskог гарнизона (командант~~е~~ пјаковник Павле Милиновић) те да свим ратним акцијама командују официри ЈНА, тако да на подручју општине, од стране српског становништва ни у једном тренутку није било формирање било каквих паравојних формација.

Проблем је био у томе што су јединице биле попуњене наоружаним народом који није имао неку нарочиту војну обуку, те самим тим ни већу ефикасност у погледу војних акција.

00741399

Cargo 3-57

Information	Original Réal
Copy	Copy
Copie conforme à l'original	
Signature : <u>R. Donnelly</u>	
I declare that I have compared the copy with the original and find them to be identical. I also declare that the copy is a perfect copy of the original. I declare that the copy is a perfect copy of the original. Reproduction exacte de l'original.	
Signature: <u>R. Donnelly</u>	Date: <u>12-2-98</u>

00741400

- 4 -

Од укупног броја војних обvezника (Срба у општини према евиденцији 5117), наоружано је 3400 људи и укључено у јединице, а 1120 је отишло у иностранство у претходном периоду, од чега је 970 уредно пријављених, а остатак без пријаве. Болевник је евидентирано 200 људи, студената на страни 80, а 500 војних обvezника је побјегло, без икаквог пријављивања и нема их у евиденцији.

- Што се тиче Станице јавне безбиједности треба навести да је у мирнодопском периоду било запослених Срба 35% у активном саставу а у резервном саставу процентуално у односу на број становника појединих народа.

У вријеме преговора о разграничењу и подјели општине између три народа, кад је издејствовано званично прихваташе подјеле брчанске станице јавне безбиједности извршена је опструкција од стране запослених у станици, на што су (у име "Заједништва") насјели и запослени Срби и тиме изгубили могућност да сачињавају и добију бар припадајући дио материјално-техничких средстава, незног парка и наоружања. Већина ових средстава су тако извукли на своје територије припадници муслиманског и хрватског састава, а да то запосленим Срби нису ни примијетили.

По почетку ратних дејстава и истог дана преузимања Станице јавне безбиједности Ратно предсједништво је поставило начелника Станице јавне безбиједности (Веселин Драгана) и почело се са попуњавањем станице у чији састав су ушли и претходно запослени Срби. Проблем је био сличан као и са војском, већином су то били људи нестручни за послове милиције, али другог излаза није било.

Отпочињањем ратних дејстава у Брчко су почеле да пристигну у помоћ разне војне формације. Понто је Брчко у саставу САО Семберије и Мајевице сво вријеме које је претходило рату координирало се са регијом у погледу политичких инструкција, а истовремено и команде војске са командом Тузланског корпуса. Све те активности је пратила и прилична конфузија. Нарочите је била стална веза са тузланским корпусом (командант генерал Јанковић, затим пуковник Денчић), тако да неке подржке од те стране није било.

00741401

Cargo 3-57

International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia	Tribunal Pénal International pour l'ex-Yugoslavie
CERTIFIED COPY / COPIE CERTIFIÉE	
I, <u>John Donnelly</u> ,	
affirm that I have compared the original with this copy and hereby certify that this copy is a true and accurate reproduction of the original.	affirme avoir comparé l'original avec celui-ci et certifie par la présente que celle-ci est une reproduction exacte et fidèle de l'original.
Signature: <u>[Signature]</u>	Date: <u>12.2.98</u>

Највећи дио српских снага је дошао из Семберије (Бијељине, Угњевик) и оне су углавном биле организоване у двије формације: српске гарде под командом Љубице Савића ("Маузер") и радикали под командом Мирка Благојевића.

Најраније је у Брчко стигла група инструктура капетана Драгана (Раде, Симо, Саша, Боко, Серђо и други) и то 4-6 мјесеци прије рата. Они су формирали специјалну јединицу у чији састав је ушао велики број Брчака, који је прошао и обуку. По избијању рата и током дејства један број припадника јединице је отишao у милицију у састав интервентног вода, а сама специјална јединица је временом нарасла на око 70 људи. Они су за своје сједиште почетком рата узели (самовољно) објекте Царинске зоне на периферији града. Боло је покушаја да се преселе у касарну, али то није дало резултате.

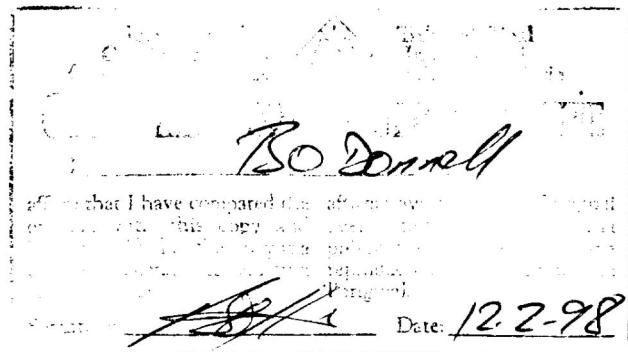
Специјална јединица је требала такође да буде под командом команданта п.пуковника Павла Милиновића али се временом почела осамостаљивати и изbjегавати команду, рјеђе се укључивала у ратна дејства и покушала у више наврата на своју руку да изврши организацију Станице јавне безбедности и политичког руководства. За разлику од првих дана, око мјесец дана када је њена активност била усмјерена само на ратна дејства и када је у томе дала значајан допринос, временом је почела да прави веће проблеме. У томе је имала подршку једног дијела људи из Брчког, о чему ће се касније више говорити.

У току првих мјесец дана ратних дејстава у Брчком су били присутни и припадници добровољаца Ђелька Рахњатовића "Аркане", који су у борбеним акцијама дали такође значајан допринос, али су са друге стране носили сличне проблеме, као и већина других добровољачких формација.

Одмах, од почетка рата из Бијељине је дошао батаљон под командом резервног капетана Симића (из Дворова), као у то вријеме још постојећи батаљон ТО (то је било остварено по линiji тражења војне помоћи од Бијељинске бригаде, са захтјевом п.пуковника П. Милиновића). Важно је напоменути да је ова формација најсвјетлији примјер на брчанској ратишту од првог дана до данас и да су је читаво вријеме красиле права војничка

00741403

Cargo 3-57

00741404

- 6 -

дисциплина ред и борбена ефикасност и да би по свом понашању ефикасност и да би по свом понашању требала да буде примјер српске војске. То се у сваком случају може највише захвалити капетану Симићу чије је **мајничко знање, способност, покртвовање** било беспрекорно и на највишем нивоу на брчанском ратишту.

Од мањих група присутна је била група добровољаца под командом резервног капетана Југића из Новог Сада (ова група је још овдје), која је од почетка до сада показивала изузетну дисциплину ред, ефикасност у борби и поштовање линије командовања без иједног инцидента или уплатића у ствари ван војне дјелатности.

Сам чин доласка свих ових јединица на брчанско ратиште био је без тачног евидентирања, припадника наоружавање је било без евидентије, укључивање у ратне дејства углавном без периода адаптације и непрофесионално. Такав однос је резултирао непотребним жртвама, а касније и повлачењем појединача са ратишта.

У овом периоду карактеристика је настојање руководства из Бијељине да се у Брчком организује цивилна власт и то врло форсирено. У свјетлу незавршених ратних дејстава овај захтјев је крио у себи опасност да ће појединци под фирмом радне обавезе напустити јединице и тиме облабити фронт. Управо се то и десило, тако да је сада врло тешко успоставити почетно стање, а уједно је изазвало велико незадовољство код ратника.

Све наведене војне формације су имале мање или веће заслуге за извођење ратних операција на брчанском ратишту, које је било изузетно сложено и где је српској страни био супротстављен изузетно јак непријатељ. У отварању коридора према Бос.Шамцу у помоћ су стигле од стране Лончара и јединице п.пуковника Николића, команданта Посавске бригаде које су се по успостављању коридора вратиле на своје ратиште.

Највеће заслуге за остварене ратне резултате свакако имају припадници Семберских формација (бијељинских) као бројно најзаступљенијих, мада су поједине формације, односно њихове старјешине временом уносиле и одређену конфузију, нарочито у погледу непоштовања линије командовања и повременог настојања преузимања комплетног командовања свим формацијама.

00741405

Cargo 3-57

International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia	Tribunal Pénal International pour l'ex-Yougoslavie
Certified COPY / COPIE CERTIFIÉE	
I, <u>TSO Donnelly</u> ,	
affirm that I have compared the original with this copy and hereby certify that this copy is a true and accurate reproduction of the original.	
Signature: 	Date: <u>12-2-98</u>

00741406

- 7 -

То се прије свега односи на Ђубишу Савића (Маузера"), Мирка Благојевића, Сашу и Пеју (Арканови добровољци), и инструктуре капетана Драгана (специјална јединица). Они су узели и већи дио наоружања и опреме, а јединице које су се повукле са брчанског ратишта су значајан дио и однијеле са собом. Добар дио наоружања (нарочито артиљеријског) оне јединице су држали на непотребним мјестима (и дана се нпр. минобацачи налазе у кругу болнице).

Све ово је доводило до низа инцидентних ситуација, чemu се команда Брчанске бригаде није успјела ефикасно супротстављати.

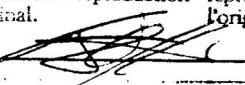
Другу фазу извођења ратних дејстава карактерише "тапкање у мјесту" односно задржавање освојеног. Велики допринос овоме мислимо да је допринијело честе кадровске промјене у врху команде корпуса, започета а незавршена трансформација ЈНА, и несналажење доброг дијела постојећег официрског кадра новонасталим промјенама и задацима. Ово је изузетно оцјетљиво питање, коме смо на општинском нивоу довели значајно мјесто али је ван могућности општинских органа да је квалитетно ријеши. Квалитетно рјешење овог питања има судбоносан значај за предстојеће догађаје у том смислу принципи професионализма би требали да добију на значају.

Посебну карактеристику Брчанског ратишта чини организован и појединачан криминал у форми крађа. Ово је узело толико маха да су појединци у жељи да се дочекају плијена губили живот и равнавани.

Сав украден материјал, кола, музички уређаји, разна роба и друге вриједности су прошли готово све контроле ^{не} пунктове и завршили у Бијељини. Добар дио ратног плијена је прешао Дрину и завршио у Србији. Питање одговорности за ове криминалне радње се мора поставити. Несхватљиво је да нерегистровано возило или возило без таблица може се кретати на подручју општине Бијељина. У жељи за пљачком не бирају се станови и куће, па се дешавало да се борац српске националности налази на фронту а иза леђа му "његова браћа" опљачкају кућу или стан.

00741407

Cargo 3-57

International Criminal Court for the former Yugoslavia	Tribunal Pénal International pour l'ex-Yougoslavie
CERTIFIED COPY - COPIE CERTIFIÉE	
I, <u>ISO donnelly</u>	
affirm that I have compared the original with this copy and hereby certify that this copy is a true and accurate reproduction of the original.	
Signature: 	Date: <u>12-2-98</u>

00741408

- 8 -

Резултат пъачки је то да Брчко сада представља опустошен град. То је довело до пада борбеног морала, знатног деморализовања брчанског становништва и спсурдности читавог рата. Нарочито се предњачило у крађи и отимању аутомобила, њиховом протјером и непотребном вожењу, чиме се дошло у ситуацију да сада у граду нити има кола и других возила за неопходне потребе, нити има горива за њихову употребу. Временом је одређени (значајан дио људства био окупiran искључиво пъачком и организацијом одвођења плијена, тако да су се формирале читаве екипе за то. Тим екипама су се придрживали и увезивали и локални појединци, а милиција је била немоћна да то спријечи, а одређеним бројем се вјероватно и придржала њима.

Поједине формације су се у Бијељини формирале своја складишта опљачкане робе и у Брчком, као нпр. специјална јединица у царинској зони. Ова јединица је чак направила и свој печат да би могла да издаје "одговарајућу документацију". Команда ове јединице сматра да треба да има своју касу, свој жиро-рачун, а као што је раније напоменуто да прави организацију Станице јавне безбиједности, политичког (цивилног) руководства, војне полиције и свеукупног командовања.

Важно је напоменути да је ова јединица извршила удар на Станицу јавне безбиједности (о чему су већ извијештени виши органи).

Све ове активности пратила су силовања, самовољна испитивања људи, давање сумњивих излазница из града (вјерватно уз добро наплаћивање) и што је најдрастичније има индиција да су припадници непознатих формација извршавали егзекуцију људи.

Средином маја оцијенили смо потребу за формирањем извршног органа, те је изабран ратни извршни одбор као извршни орган скупштине односно ратног предсједништва.

Досадашње ангажовање ратног извршног одбора је било од изузетног значаја (у његов састав су ушли појединци који имају велике стручне и људске квалитете и иза себе доказане неоспорне резултате).

Рад извршног одбора је студиозан, темељит пропраћен документацијом, не покушава се занемарити ни један сегмент дјеловања колико је то могуће.

00741409

Cargo 3-57

I, <u>Bo Doney</u> , certify that I am the original author of the attached document and that the copy is a true and accurate reproduction of the original.	
Signature: <u></u>	Date: <u>12.2.98</u>

00741410

- 9 -

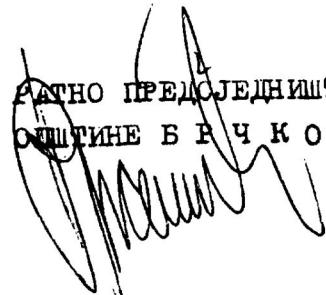
Консултације се воде са свим надлежним органима Српске републике БиХ, траже заједничка рјешења, поштује законска регулатива.

Свакако да овакав однос према раду наилази на неодобравање оних људи којима одговара конфузија и безвластће, па се са њихове стране врше разне опструкције.

Ратни извршни одбор је извршио именовање и постављање ратних директора појединих фирм и одредио минимални број људи за радну обавезу, у циљу обезбеђења имовине фирм и неопходних функција за живот града.

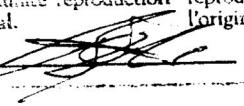
Овај пресјек досадашњег става има за циљ да скрене пажњу на постигнуте резултате и проблеме који тренутно владају и који се у најкраћем року морају отклонити, а у опширнијем усменом разговору са вишим органима пружит ће се и сви остали потребни подаци којима располажемо.

РАТНО ПРЕДСЈЕДНИШТВО
ОШТИНЕ БАЧКО

00741411

Cargo3-57

International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia	Tribunal Pénal International pour l'ex-Yugoslavie
CERTIFIED COPY - COPIE CERTIFIÉE	
I, <u>Bo Donnelly</u> ,	
affirm that I have compared the original with this copy and hereby certify that this copy is a true and accurate reproduction of the original.	
Signature: 	Date: <u>12.2.98</u>

IT-00-39
The Prosecutor
Vs.
Miroslava Kraljevic

Exhibit # _____
Date Admitted: _____
OTP Reference # *49.04A*

01038128

S P I S K O V I K O M I S I J A

Z A R A Z M J E N U

1992

01038129

REPUBLIKA BOSNA I HERCEGOVINA
 FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
 TUZLANSKO PODRINJSKI KANTON

OPSTINA BRCKO
 OPSTINSKI CRVENI KRIZ_KRST

Predmet: Spisak lica nestalih u Brckom od 1992.godine

01.Alic(Osmana)Safet	1952
02.Alic(Jusufa)Edhem	1969
03.Alic(Jusufa)Muhamed	1973
04.Avdic(Abdulaha)Nedzad ✓	1960
05.Alic(Salke)Rahman	1946
06.Arnavautovic(Fikreta)Jasmin	
07.Ahmetasevic Izeta	
08.Ajanovic Hasan	
09.Bico(Murata)Mahmut	1954
10.Begovic(Sakiba)Enver	
11.Begovic(Sakiba)Galib	
12.Basic(Selima)Rasid	
13.Becirovic(Ismeta)Suad	1952
14.Brkic(Marina)Andrija	1946
15.Brkic(Joze)Marin	1943
16.Brkic(Marjana)Pejo	1955
17.Brkic(Joze)ANica	1920
18.Becirovic(Mehmeda)Sakib	
19.Besirevic(Age)Sead	1934
20.Balic(Smajla)Dzemal	1953
21.Bekric(Mehmedalije)Enes	1958
22.Brodlic Izudin	
23.Bukvic(Rahme)Midhat	
24.Borovac(Fehima)Mujo	1942
25.Cumurovic(Jusufa)Jasmin	
26.Cumurovic Zaim	
27.Cudic(Saliha)Edhem	1946
28.Candic(Ahmeta)Sefik -	1971
29.Calukovic(Mustafe)Fatima	
30.Calukovic(Sahbaza)Mirsad	
31.Cembic(Alije)Midhat	1931
32.Celosmanovic(Mehmedalije)Emina	1939
33.Candic(Jusufa)Salih -	1959
34.Celosmanovic Omer	
35.Cerimagic(Halima)Sead	1952
36.Cerimagic(Smajla)Hilmija	1932
37.Durgut(Mehe)Sakib	1956
38.Dervisevic(Alje)Galib	1934
39.Delagic(Mehmeda)Ferid	1945
40.Durmic(Atifa)Bake	1969
41.Durmic(Atifa)Redzep	1967
42.Dedic(Rasima)Enver	1953
43.Dautovic(Ragiba)Sead	1954
44.Dundovic(Grge)Zeljko	1957
45.Dedic(Mustafe)Meliha	1947
46.Djapo(Juke)Esad	1946
47.Dzaferovic(ENvera)Arman	1965
48.Dzakic(Zekerijaha)Emin	1969
49.Dzakic(Zekerijaha)Emir	1974
50.Edhemovic(Ibrahima)Sakib	1924
51.Franjic Slavica	
52.Franjic Andrija	
53.Fatic(Osmana)Ahmet	1901